

Verslag studiereis senioren dierenartsen 2009 naar Normandië

G.J. Schouten

.....

Alweer voor de derde keer is er in de maand mei onder begeleiding van Henk van Dam studiereizen een reis georganiseerd voor de seniordierenartsen. Stonden vorige keren de melkveehouderijen in Oost-Duitsland en Denemarken centraal, ditmaal was gekozen voor een wat meer gevarieerde aanpak, waarbij uiteraard ook aandacht was voor D-Day. Dit jaar waren vanwege gezondheidsklachten helaas enkele dierenartsen en echtgenotes afwezig

maar door aanwas van de jeugd was er toch weer een volle bus.

De eerste dag stonden de drijvende tuinen en de kathedraal van Amiens op het programma. De drijvende tuinen zijn eeuwenoude volkstuinten aan de oever van de Somme, omgeven door petgaten. De tuinderijen worden gebruikt voor bloemen- en groententeelt. Het is een uniek natuurgebied langs de oever van de Somme, waar in de eerste wereldoorlog hevig is gevochten. In ieder stadje in Frankrijk zie je nog de gedenktekens die herinneren aan deze wereldoorlog.

HELIKOPTERBLIK

De tweede dag vond een bezoek aan een Frans melkveebedrijf plaats. Het interessante van studiereizen is dat je met een helikopter-'view' de verschillende gewoontes en achtergronden van Europese culturen leert kennen, zoals in ons geval achtereenvolgens het voormalige Oost-Duitsland, het moderne Denemarken en nu dus het traditionele chauvinistische Frankrijk. De Franse regering doet haar best om enerzijds het platteland niet te laten ontvolken en anderzijds grootschalige landbouw te voorkomen. Het Hollands echtpaar dat wij bezochten, was

een maatschap aangegaan met een Franse boer, om aan die twee voorwaarden te voldoen. Naast de productie van melk waren de export van levend vee en embryo-transplantaties een onderdeel van het bedrijfsinkomen. Hoewel ze geen stemrecht had, was de vrouw wel lid van de gemeenteraad. Wij kregen een uitstekende lunch in het gerenoveerde schoolgebouwtje. Nadat we de nieuwe brug over de Seine (Ponte de Normandie) en de oude haven van Honfleur hadden bewonderd werd 's middags een bezoek gebracht aan een kaasmakerij met streekgebonden producten zoals de Camembert, Livarot en Pont l'Évêque. Een AOC (Appellation d'Origine Contrôlée)-product is een garantie dat het is gemaakt volgens nauwkeurig omschreven productiemethode en afkomstig is uit een bepaald gebied. Een AOC zegt niets over de kwaliteit. De hier geproduceerde kazen waren gemaakt van rauwe koemelk en daardoor gevoelig voor bederf. Om stank in de bus te voorkomen, werden de deelnemers dan ook vriendelijk verzocht de als souvenir gekochte kaas beschikbaar te stellen voor de picknick. In Nederland breidt het fenomeen van de streekgebonden producten zich nog steeds uit. In EG-verband kennen we de BGA, wat staat voor Bescherming Geografische Aanduiding. Kaasproducenten in binnen- en buitenland mogen op dit moment nog Goudse en Edammer kazen op de markt brengen met totaal verschillende kwaliteiten. En dat gebeurt ook. Duitsland is bijvoorbeeld een van de grootste exporteurs van Goudse kazen, die daar worden gemaakt.

Ook dit jaar was er veel belangstelling voor de seniorenreis.

In Normandië werd onder andere het drafportcentrum van Toon Wilderbeek bezocht.

GEËMIGREERD

De derde dag bezochten we twee naar Frankrijk geëmigreerde dierenartsen. Eerst collega Toon Wilderbeek, die een drafportcentrum heeft opgericht, en hoopt op het fokproduct dat het prijzengeld gaat behalen. Terwijl de drafrensport in Nederland een zieldogend bestaan lijdt, is het in Frankrijk onder andere dankzij de seminationale loterij (PMU) nog volop in ontwikkeling. Normandië is het Mekka van de drafport in Frankrijk. Het bijwonen van de training en het zien van de omgeving vormde een van de hoogtepunten van de dag. Menig een zal daarbij hebben gedacht aan de Peerdepieten en DSK.

Van een totaal andere orde was het bezoek aan het Nederlandse echtpaar Frencken, dat in Den Haag een dierenartsenpraktijk annex kattenpension bezat. Nu verzorgen ze in Frankrijk een 'B & B' (www.corbon.eu) en zijn ze bezig met de mogelijkheid een Havanna-'cattery' op te zetten. De bureaucratie is weliswaar in Frankrijk net zo erg als in Nederland, maar het verschil is dat niemand zich er aan houdt, zo vertelde onze gastheer. De aanwezige cerval, die wachtte op zijn nieuwe buitenverblijf, was daarvan een bewijs. Aan de rand van het zwembad van onze gastheer en gastvrouw gebruikten we de lunch met appelcider en de kazen van de vorige dag. Daarna bezochten we een destilleerderij waar men appelcider of 'pommeau' maakte (17 procent alcohol) of de welbekende calvados (appelbrandewijn, 40 procent). De lezer zal begrijpen dat calvados een AOC-product is.

KUNSTMATIGE HAVEN

Op de op een na laatste dag stond een bezoek van een andere aard op het programma: het landingsmuseum in Arromanches. Na de landing van 6 juni 1944 van de geallieerden op vijf stranden werd in Arromanches voor de kust in een recordtijd een kunstmatige haven gebouwd. Deze geallieerde haven was voor de geallieerden van levensbelang nadat in 1942 al was gebleken dat de verovering van een bestaande haven (Dieppe) onmogelijk was. Op het strand en voor de kust zijn de restanten van de haven als cultureel erfgoed te aanschouwen. Door pech met de bus hadden wij wat extra tijd en dat kwam de strandwandeling ten goede: het geheel maakte hierdoor nog meer indruk. Onze reisleider was echter niet voor één gat te vangen en dus waren we enkele uren later alsnog in een Franse bus op weg naar de Amerikaanse militaire begraafplaats (www.abmc.gov). Na de landing is er in heel Normandië nog gedurende drie maanden (!) gestreden tussen de geallieerden en de Duitse troepen: een strijd waaraan wij onze vrijheid te danken hebben, wat we vaak maar al te weinig beseffen.

Zondag aanvaardden we de terugreis, onderweg brachten we een bezoek aan de tuinen van Le Bois des Moutiers (www.boisdesmoutiers). In 1898 begon Guillaume Mallet met de bouw van zijn woning en de aanleg van de tuinen en het park, met duidelijke Engelse invloeden. Het was duidelijk dat dierenartsen niet alleen geïnteresseerd zijn in het dierenrijk want namen van plantenfamilies werden over en weer als parate kennis uitgewisseld. Samenvattend: het was wederom een goede mix van veterinaire en culturele onderwerpen, georganiseerd door een goed en innovatief reisbureau. Volgend jaar in mei zal er ongetwijfeld weer een seniorenreis plaatsvinden, met zeer waarschijnlijk een oversteek naar Ierland of Engeland.

G.J. Schouten heeft zitting in de projectgroep seniorenreizen van de commissie senioren.